



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
Рев 4024/2020  
11.03.2021. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Рашић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Татјана Раденовић адвокат из ..., ради заузећа и накнаде штете по тужби и утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3991/19 од 17.10.2019. године, у седници већа одржаној 11.03.2021. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3991/19 од 17.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3991/19 од 17.10.2019. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Обреновцу П 3374/11 од 25.01.2019. године, у првом ставу изреке усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом преда у својину и државину заузети део описан у том ставу изреке од кп.бр. ..., шума прве класе у потезу „ВВ“ од 0.05,40 хектара, уписане у ЛН бр. .. КО ..., која се налази уз катастарску границу са кп.бр. ..., пашњак прве класе у потезу „ВВ“ од 0.28,73 хектара уписаном у ЛН бр. .. КО ..., чији је држалац тужени-противтужилац. У другом ставу изреке усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени-противтужилац да, на име накнаде штете због посечених стабала на кп.бр. .. КО ..., исплати тужиоцу-противтуженом износ од 19.581,00 динара. У трећем ставу изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тужени-противтужилац тражио да се утврди да је на основу одржаја власник дела површине 0.00.09 ха описаног у том ставу изреке од кп.бр. ..., шума прве класе у потезу „ВВ“, уписане у ЛН бр. .. КО ... . У четвртном ставу изреке, обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 126.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3991/19 од 17.10.2019. године, у првом ставу изреке одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке одбијен је захтев туженог-противтужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтушилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права у којој је предложио да Врховни касациони суд о истој примени члана 395. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), погрешно означеног као члана 404. ЗПП.

Апелациони суд у Београду је, решењем РЗ 15/20 од 16.07.2020. године, предложио Врховном касационом суду да одлучује о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом одлучено је о предаји заузетог дела земљишта и накнади штете за стабала посечена на том делу, као и о захтеву супротне стране за утврђење својине на овом делу земљишта на основу одржаја.

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из члана 395. ЗПП да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, будући да су питања на која се указује као спорна везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима, због чега нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, као ни за уједначавање судске праксе и новим тумачењем права. Стога је одлучено као у првом ставу изреке решења.

Врховни касациони суд је, испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, број 55/14), закључио да ревизија није дозвољена.

Чланом 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровести по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14, који је ступио на снагу 31.05.2014. године), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Другостепена пресуда против које је ревизија изјављена донета је 17.10.2019. године, дакле после ступања на снагу новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14).

Тужба у овој парници ради заузећа и накнаде штете по тужби и за утврђење по противтужби, поднета је 15.12.2011. године, а вредност спора по тужби је 19.581,00 динара. У противтужби поднетој 17.01.2014. године је вредност спора означена износом од 30.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора ни по тужби, нити по противтужби, као ни укупно, очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе или противтужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке решења.

Председник већа - судија  
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић